

Langfredag d. 30. marts 2018

Salmer:

193: O hoved, højt forhånet

Salme: Se, han træder frem (Sange og Salmer nr. 211)

191: Gak under Jesu kors at stå

192: Hil dig, frelser og forsoner

Prædikentekst: Lidelseshistorien afsnit 8-9+11-17

I går var det skærtorsdag, og vi hørte om Jesus, som vaskede sine disciples fødder. For at give dem et eksempel på et liv i tjeneste for andre. For at give os et billede på hele hans mission på jord: at vaske os rene. Vi har lige hørt om vand igen, men nu er ikke fødder, men hænder, der bliver vasket.

Det er ikke Jesus, der vasker hænder, men Pilatus. Vi kender ham fra trosbekendelsen. Pint under Pontius Pilatus. Pilatus overgav Jesus til piskning og i sidste ende til død.

Pilatus havde ellers en fornemmelse af, hvad der var det sande og rigtige at gøre. Der var noget særligt ved Jesus. Han kunne ikke finde noget skyld hos ham. Men Pilatus endte alligevel med ikke at gøre det sande og rigtige. Og han fralægger sig ethvert ansvar. Siger, at han er uden skyld i Jesu død. Men alligevel, han bærer en del af skylden. Jesu henrettelse på korset skete under hans herredømme. Så Pilatus er skyldig.

Vi er også skyldige i Jesu død. Vi kan lave mange bortforklaringer: Det foregik langt væk, det var jødernes skyld, det var romernes skyld. Og det er jo så mange år siden, hvordan kan vi have noget som helst med Jesu død at gøre? Der er kø ved vandfadet. Mon ikke bare Jesus døde for at vise os et godt eksempel; et liv givet i kærlighed til sine venner? Jo, det er en del af det.

Men ifølge de bibelske beretninger bærer vi alle en del af skylden for, at Jesus led og døde. Se, det Guds lam som bærer verdens synd. Min synd. Din synd. Vores synd. Vi er skyldige.

Det bryder alle årsags-sammenhænge mellem tid og rum. Hvordan kunne Jesus dø for noget, som endnu ikke var sket? Det bryder alle politiske korrektheder. Skyldig i Jesu død? Ej, det er da ikke særlig tolerant. Kan Gud virkelig mene det? Det bryder alle lyserøde glansbilleder af kristendommen.

Men påskens kernebudskab er, at der skulle en uskyldig mands død til for at vaske os alle rene. For at skaffe os alle forsoning, tilgivelse og fred med Gud. Så på den måde gjorde Pilatus det sande og rigtige. Det var Guds vilje, at Jesus skulle lide og dø.

Langfredag er mørk. Det er dødens og smertens dag. Især når vi erfarer, at det skete for vores skyld, Men langfredag vil også føde noget andet i os: En glæde over alt det Jesus gjorde for os. En taknemmelighed for den vej til Gud, som vi nu kan gå ad. En vilje til også at gå ud i verden og tjene andre, som Jesus har tjent os.